

ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמות יהודה
את והב בסופה ואת הנזלים ארנון ואשד הנזלים
אשר נטה לשבת ער ותשען לגבול מואב ומשם
באר הוא הבאר אשר אמר יהודה למשה אסף את
העם ואתנה להם מים
אז ישיר
ישראל את השירה הזאת עלי באר עלו לה באר
וזכרה שרים כרוה נדיבי העם במזחקה במשענתם
וממדבר מתנה וממתנה זולתאל ומזולתאל במות
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
ותשקפה על פני הישימון
וישלוח ישראל מלאכים אל סיוון מלך האמרי
לאמר אעברה בארץך לא נטה בשדה ובכרם לא
נשתה מי באר בדרך המלך לך עד אשר לעבר
גבלך ולא נתן סיוון את ישראל עבר בגבלו ואסף
סיוון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל ויכדו ישראל לפני
זרב ויירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמו
כי עץ גבול בני עמו ויקח ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בזשבו
ובכל בנתיה כי זשבו עיר סיוון מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את
כל ארצו מידו עד ארנון על כן יאמרו המושלים
באו זשבו תכנה ותכונן עיר סיוון כי אש יצאה
מזשבו להבה מקרית סיוון אכלה ער מואב
בעלי כמות ארנון אוי לך מואב אכדת עם כמוש
נתן בניו פליטם ובנתיו בעבית למלך אמרי סיוון
ותירם אבד זשבו עד דיבן ותשים עד נפח אשר
עד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי וישלו
משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את
האמרי אשר שם ויפלו ויעלו דרך הבשן ויצא
עוז מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אדנו כי
ביד נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיוון מלך האמרי אשר יושב
בזשבו ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויזלו בערבות מואב מעבר לירדן
ירזו
וירא בלק בן צפור את
כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני
העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל
את כל סביבתיו כל ארך השור את ירק השדה